

forevisning, herunder de foreslåede regler i retsplejelovens § 814 og § 816 om forevisning af fotografier af forurettede, findes det rigtigt, at bestemmelsen i § 1017 b, stk. 2, ændres, således at de generelle regler om fotoforevisning også regulerer politiets adgang til at offentliggøre fotografier af den forurettede efter denne bestemmelse.

En gennemførelse af dette forslag vil indebære en begrænsning af politiets adgang til fotoforevisning (også) i sager om seksualforbrydelser.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der således ikke grundlag for lempeligere regler om offentliggørelse af fotografier af forurettede i sager om forbrydelser mod kønssædeligheden. Det vil således navnlig være i sager om seksualforbrydelser, at en offentliggørelse af et fotografi af den forurettede kan indebære en krænkelse af privatlivet. Om Strafferetsplejeudvalgets generelle overvejelser herom henvises til indledningen til pkt. 3.2. Justitsministeriet finder således, at de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 814, jf. § 816 - også i sager om seksualforbrydelser - bør regulere adgangen til offentliggørelse af fotografier af forurettede.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens §§ 812-816 og § 1017 b, stk. 2, 2. pkt.

4. Konfrontation

Ved politiets afholdelse af konfrontationer fremstilles den mistænkte eller sigtede i bevisøjemed for den forurettede eller andre vidner. Formålet med en konfrontation er at undersøge, om en mistænkt kan genkendes som gerningsmand. Derved har også en konfrontation, hvor den mistænkte ikke kan genkendes, værdi for efterforskningen, idet en person derved eventuelt vil kunne lades ude af betragtning i den fortsatte efterforskning.

Det karakteristiske ved en konfrontation er, at den både udgør et efterforskningsmiddel og et bevismiddel, idet en korrekt udført konfrontation kan udgøre et væsentligt bevis i retten. I praksis sondres mellem direkte (spontan) konfrontation, konstrueret (arrangeret) konfrontation og fotokonfrontation.

Direkte konfrontation forekommer typisk, når politiet umiddelbart efter forbrydelsen, f.eks. på vej til gerningsstedet, pågriber en person og herefter straks konfronterer anmelderen eller den forurettede med den pågrebne. En direkte konfrontation kan også arrangeres. Det kan i praksis foregå ved, at politiet giver vidnet lejlighed til at iagttage en mistænkt i forbindelse med, at denne afhøres af politiet eller på den pågældendes bopæl eller arbejdssted.

Konstrueret konfrontation sigter til den almindeligt anvendte form, hvor et vidne stilles over for den mistænkte samt et begrænset antal figuranter, dvs. personer, der som type kan svare til den mistænkte, men som af politiet på forhånd er udelukkede som gerningsmand. Denne fremgangsmåde betegnes også *konfrontationsparade*.

Hvor konfrontation med den mistænkte af en eller anden grund ikke lader sig foretage eller ikke ønskes foretaget, kan genkendelse forsøges ved såkaldt *fotokonfrontation*, hvor den mistænkte og figuranterne blot udskiftes med fotografier. Om fotoforevisning henvises til pkt. 3 ovenfor.

Betegnelsen konfrontation ses i praksis også anvendt om *forskellige efterforskningsaktiviteter, hvor et vidne på anden måde bistår politiet med at finde gerningsmanden til en forbrydelse*.

Som eksempel kan peges på tilfælde, hvor vidnet bliver bedt om at udfinde den mulige gerningsmand i en naturlig situation, hvor der er grund til at tro, at gerningsmanden befinder sig blandt en række tilfældigt tilstedeværende, f.eks. en arbejdsplads, en restaurations eller lignende. Denne type konfrontation er kendetegnet ved, at vidnet er forberedt på mødet med gerningsmanden, mens den mulige gerningsmand er uforberedt. I sådanne tilfælde kan en bestemt person ikke på forhånd udpeges som gerningsmand eller mistænkt. I forhold til gerningsmanden eller andre vil denne fremgangsmåde ikke indebære en freds- eller ærekrænkelse, idet indgrebet ikke retter sig mod en enkeltperson. I sådanne tilfælde er der derfor ikke tale om et egentligt straffeprocessuelt tvangsindgreb.

Som et andet eksempel kan nævnes tilfælde, hvor vidne og gerningsmand mødes på et sted eller tidspunkt, hvor ingen af dem er forberedt eller indstillet på at skulle mødes. I dette tilfælde er der ikke tale om, at den mistænkte »fremstilles« for vidnet. Da mødet mellem den mistænkte og vidnet sker tilfældigt, er der endvidere ikke tale om et indgreb og derfor heller ikke et straffeprocessuelt tvangsindgreb.

4.1. Gældende ret

Det er politiet, der træffer afgørelse om foretagelse af konfrontation. Betingelserne for og fremgangsmåden ved afholdelse af konfrontation er imidlertid hverken reguleret i lovgivningen eller ved administrative forskrifter. Retsplejeloven indeholder dog i § 745, stk. 3, en bestemmelse om, at forsvareren skal have mulighed for at være til stede under afviklingen af en konfrontation, såfremt konfrontationen kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under domsforhandlingen.